

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

1. detsember 2015*

Tühistamishagi — Määrus (EL) nr 1243/2012 — Õigusliku aluse valik — ELTL artikli 43 lõiked 2 ja 3 — Poliitiline otsus — Tursavarude pikaajaline kava

Liidetud kohtuasjades C-124/13 ja C-125/13,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel 14. märtsil 2013 esitatud tühistamishagi,

Euroopa Parlament, esindajad: I. Liukkonen, L. Knudsen ja R. Kaškina, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis (C-124/13),

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Bouquet, K. Banks ja A. Szymkowska, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis (C-125/13),

hagejad,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino ja A. Westerhof Löfflerová, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

keda toetavad:

Hispaania Kuningriik, esindajad: M. A. Sampol Pucurull ja N. Díaz Abad,

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme ja C. Candat,

Poola Vabariik, esindajad: B. Majczyna, M. Nowacki ja A. Milkowska,

menetlusse astujad,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, asepresident A. Tizzano (ettekandja), kodade presidendid R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev ja F. Biltgen, kohtunikud J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund, C. Vajda ja S. Rodin,

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades kirjalikus menetluses ja 24. veebruari 2015. aasta kohtuistungil esitatut,
olles 21. mai 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,
on teinud järgmise

otsuse

- 1 Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon paluvad oma hakis tühistada nõukogu 19. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1243/2012, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1342/2008, millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava (ELT L 352, lk 10; edaspidi „vaidlustatud määrus”).

Õiguslik raamistik

Määrus (EÜ) nr 2371/2002

- 2 Nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta (EÜT L 358, lk 59; ELT eriväljaanne 04/05, lk 460; edaspidi „algmäärus”) tunnistati kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrusega (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, lk 22).
- 3 Algmääruse põhjendused 6 ja 7 olid sõnastatud järgmiselt:
  - „(6) Säästva kasutamise eesmärki on võimalik tõhusamalt saavutada, rakendades kalanduse juhtimise mitmeaastast kavandamist, kuhu kuuluvad ohututes bioloogilistes piirides olevate varude mitmeaastased majandamiskavad. Varude osas, mis ei ole ohututes bioloogilistes piirides, on ülitähtis vastu võtta mitmeaastased taastamiskavad. Teadusalaste nõuannete kohaselt võib osutada vajalikuks tunduvalt vähendada kõnealuste varude püügikoormust.
  - (7) Mitmeaastaste kavadega tuleks ette näha asjaomaste kalavarude säästva kasutamise ülesanded, kavades peaksid sisalduma eeskirjad, millega määratakse kindlaks iga-aastase püügi ja/või püügikoormuse piirnormide väljaarvutamise viis ning sätestatakse muud majandamise erimeetmed, võttes arvesse ka mõju teistele kalaliikidele.”
- 4 Nimetatud määruse artikkel 1 määratles ühise kalanduspoliitika järgmiselt:
  - „1. Ühine kalanduspoliitika hõlmab vee-elusressursside ja akvakultuuri kaitse, majandamise ja kasutamise ning kalandus- ja akvakultuuritoodete töötlemise ja turustamise, kui see toimub liikmesriikide territooriumil või ühenduse vetes või ühenduse kalalaevade või, lipuriigi esmavastutust piiramata, liikmesriikide kodanike poolt.
  2. Ühise kalanduspoliitika raames sätestatakse ühtsed meetmed järgmistes valdkondades:
    - a) vee-elusressursside kaitse, majandamine ja kasutamine;[...]”

5 Ühise kalanduspoliitika eesmärgid olid sama määruse artikli 2 lõikes 1 määratletud järgmiselt:

„Ühine kalanduspoliitika tagab vee-elusressursside kasutamise säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimuses.

Selleks kohaldab ühendus vee-elusressursside kaitseks ja säilitamiseks kavandatud meetmete võtmisel ettevaatusprintsipi, et sätestada nende säästev kasutamine ning võimalikult vähendada kalanduse mõju mere ökosüsteemidele. Eesmärgiks seatakse ökosüsteemil põhineva lähenemisviisi järkjärguline rakendamine kalapüügi korralduses. [...]”.

6 Algmääruse artikkel 4, mis kehtestab säästvuse eesmärgi saavutamiseks võetavate meetmete liigid, nägi lõikes 2 ette:

„[...] need võivad eelkõige sisaldada iga varu või varude rühma osas järgmisi meetmeid, mis on seotud suremuse ja kalapüügist tuleneva keskkonnamõjuga:

- a) taastamiskavade vastuvõtmine artikli 5 alusel;
- b) majandamiskavade vastuvõtmine artikli 6 alusel;

[...]”

Määrus (EÜ) nr 1342/2008

7 Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1342/2008, millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2004 (ELT L 348, lk 20, ja parandus ELT 2010, L 231, lk 6), võttis Euroopa Liidu Nõukogu EÜ asutamislepingu artikli 37 alusel vastu komisjoni ettepanekul ja pärast parlamendiga konsulteerimist.

8 Selle määruse põhjendused 7 ja 9 on sõnastatud järgmiselt:

„(7) Kalastussuremusega seotud eesmärkide saavutamiseks ja tursa vette tagasilaskmise minimeerimiseks tuleb püügivõimalused püügikoormuse kujul kindlaks määrata tasemel, mis on kooskõlas mitmeaastase strateegiaga. [...]”

[...]

(9) Püügilimiitide kehtestamine ja jaotamine, kalavarude miinimum- ja ennetuslike tasemete ning kalastussuremuse määrade, samuti liikmesriigi iga püügikoormuse rühma maksimaalse lubatud püügikoormuse kindlaksmääramine ning teatavate laevarühmade väljajätmine käesoleva määrusega kehtestatava püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisalast on ühenduse kalanduspoliitika esmatähtsad meetmed. [...]”

9 Nimetatud määruse artikkel 5 kirjeldab tursavarude taastamise kava eesmärki, mis seisneb selles, et tagatakse „tursavarude sääst[ev] kasutami[ne] maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alusel”. Vastavalt artikli 5 lõigetele 2 ja 3 saavutatakse see eesmärk, hoides turskade kalastussuremust teataval tasemel.

10 Nimetatud eesmärgi saavutamiseks näeb see määrus artiklites 6–10 ette konkreetsed eeskirjad lubatud kogupüügi iga-aastaseks kindlaksmääramiseks ja artiklites 11–17 eeskirjad püügikoormuse piiramise kohta.

- 11 Konkreetselt nägi määruse nr 1342/2008 redaktsioon, mis kehtis enne vaidlustatud määrusega tehtud muudatust, artiklis 9 ette eeskirjad lubatud kogupüügi määramiseks puudulike andmete korral, kui artikleid 7 ja 8 ei olnud piisavalt täpsete ja olukorda kirjeldavate andmete puudumise tõttu võimalik kohaldada. Lisaks oli artiklis 12 määratletud ka maksimaalse lubatud püügikoormuse arvutamise meetod.

Vaidlustatud määrus

- 12 Vaidlustatud määruse põhjendused 3–5 on sõnastatud järgmiselt:

„(3) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) läbiviidud tursavarude majandamiskava tulemuslikkuse teaduslik hindamine on osutanud mitmetele probleemidele tursavarude majandamiskava ülesehituses ja toimimises. Seadmata kahtluse alla tursavarude majandamiskava eesmärgi, jõudis STECF järeldusele, et kõnealuste eesmärkide saavutamine 2002. aastal Johannesburgis toimunud säästva arengu maailma tippkohtumise järeldustele vastavas ajaraamistikus on ebarealistlik, kui ei kõrvaldata puudujääke tursavarude majandamiskava ülesehituses, mis on muu hulgas seotud selle artiklite 9 ja 12 kohaldamisega.

(4) [...] Kuigi lubatud kogupüügi automaatset 25 protsendilist [iga-aastast] vähendamist kavatseti kohaldada ainult erandkorras, on see ajavahemikul 2009–2012 normiks saanud. Sellest tulenevalt on tursavarude majandamiskava jõustumisest alates asjaomastele piirkondadele eraldatavat lubatud kogupüüki märkimisväärselt vähendatud ja täiendavad automaatsed vähendamisviisid asjaomastes piirkondades tursavarude püügi lõpetamiseni. STECFi läbiviidud teaduslik hindamine osutab sellele, et tursavarude majandamiskava eesmärkide täitmiseks oleks asjakohasem võimaldada mõnedel juhtudel rohkem paindlikkust, et kajastada teaduslikke nõuandeid juhtumipõhiselt. Osana nimetatud paindlikkusest on seetõttu asjakohane lubada teataval tingimustel lubatud kogupüügi iga-aastase vähendamise peatamist või alternatiivse lubatud kogupüügi taseme kehtestamist, seadmata ohtu tursavarude majandamiskava eesmärgi.

(5) [...] ajavahemikul 2009–2012 [on] lubatud püügikoormust vähendatud 25% võrra [aastas] valdkondades, mille suhtes on kohaldatud artiklit 9 ja märkimisväärselt vähendatud valdkondades, mille suhtes on kohaldatud artiklit 8. [...] Automaatse iga-aastase püügikoormuse vähendamise jätkuv kohaldamine ei viiks tursavarude majandamiskava eesmärkide saavutamiseni, ning sellel oleks ulatuslik majanduslik ja sotsiaalne mõju laevastikuosadele, kes kasutavad samu püügivahendeid, kuid püüavad peaaegult muid liike kui turska. Seetõttu on asjakohane lubada paindlikumat lähenemisviisi, mis võimaldaks püügikoormus[e] automaatse[...] iga[-aastase] vähenda[mise peatada], seadmata ohtu tursavarude majandamiskava eesmärkide saavutamist.” [Tsitati on parandatud Euroopa Kohtus, kuna määruse eestikeelne tõlge on ekslik]

- 13 Vaidlustatud määruse põhjenduses 8 on toodud põhjused, millest lähtudes võeti see määrus – millega muudeti määruse nr 1342/2008 artikleid 9 ja 12 – vastu ELTL artikli 43 lõike 3 alusel, mitte aga ELTL artikli 43 lõike 2 alusel.

- 14 Nimetatud põhjendus on sõnastatud järgmiselt:

„Artiklite 9 ja 12 muudatustega nähakse ette üksikasjalikud konkreetsed eeskirjad kalapüügivõimaluste kehtestamiseks lubatud kogupüügi ja püügikoormuse piiramise abil. Nendega kohandatakse praegu kalapüügivõimaluste kehtestamist käsitlevaid kehtivaid eeskirju, muutmata tursavarude majandamiskava eesmärgi. Sellest tulenevalt puudutavad need meetmed lubatud kogupüügi kehtestamist ja eraldamist ning püügikoormuse piiramist, ning neid ei saa käsitleda sätetena kalanduse ühise turukorralduse kohta ega muude ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalike sätetena.”

- 15 Nimetatud määruse artikli 1 punkt 1, mis asendab määruse nr 1342/2008 artikli 9, näeb lubatud kogupüügi määramiseks ette konkreetse menetluse, mille kohaselt:

„1. Kui ei ole piisavalt teavet lubatud kogupüügi määramiseks kooskõlas artikliga 7, määratakse Kattegati, Šotimaast läände jääva piirkonna ja Iiri mere tursavarude lubatud kogupüügiks teaduslikus nõuandes märgitud tase. Kui aga teaduslikus nõuandes märgitud tase on enam kui 20% kõrgem eelneva aasta lubatud kogupüügist, määratakse lubatud kogupüügiks tase, mis on 20% kõrgem eelneva aasta lubatud kogupüügist, või kui teaduslikus nõuandes märgitud tase on enam kui 20% madalam eelneva aasta lubatud kogupüügist, määratakse lubatud kogupüügiks tase, mis on 20% madalam eelneva aasta lubatud kogupüügist.

2. Erandina lõikest 1, kui teaduslikud nõuanded osutavad, et sihtpüüki ei tuleks teostada ning

- a) kaaspüüki tuleks minimeerida või vähendada madalaima võimaliku tasemeni ja/või
- b) tursapüüki tuleks vähendada madalaima võimaliku tasemeni,

võib nõukogu otsustada mitte kohaldada järgneval aastal või järgnevatel aastatel lubatud kogupüügi iga-aastast kohandamist, tingimusel et lubatud kogupüük kehtestatakse ainult kaaspüügi puhul.

3. Kui ei ole piisavalt teavet lubatud kogupüügi määramiseks kooskõlas artikliga 8, määratakse Põhjamere, Skagerraki ja La Manche'i idaosa tursavarude lubatud kogupüük, kohaldades *mutatis mutandis* käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2, välja arvatud juhul, kui Norraga peetud konsultatsioonidel lepitakse kokku muus lubatud kogupüügi tasemes.

4. Kui teaduslikud nõuanded osutavad, et artikli 8 lõigetes 1–4 sätestatud eeskirjade kohaldamine ei ole kava eesmärkide saavutamiseks asjakohane, võib nõukogu hoolimata eespool nimetatud sätetest teha otsuse alternatiivse kogupüügi taseme kohta.”

- 16 Vaidlustatud määruse artikli 1punkti 2 alapunkt a on sõnastatud järgmiselt:

„[Määruse nr 1342/2008 artikli 12] lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui liidetud püügikoormuse rühma lõike 3 punkti d kohaselt arvatud kumulatiivne püük on 20% või üle selle, kohaldatakse iga-aastast kohandamist. Asjaomaste rühmade maksimaalne lubatud püügikoormus arvutatakse järgmiselt:

- a) artikli 7 või 8 kohaldamisel kohandatakse lähtetaset sama protsendimäära võrra, mis on nendes artiklites kehtestatud kalastussuremuse kohta;
- b) artikli 9 kohaldamisel kohandatakse püügikoormust sama protsendimäära võrra, kui palju kohandatakse eelneva aastaga võrreldes lubatud kogupüüki.”

- 17 Vaidlustatud määruse artikli 1 punkti 2 alapunkt b, millega lisati määruse nr 1342/2008 artiklisse 12 lõige 6, on sõnastatud järgmiselt:

„Lisatakse järgmine lõige:

„6. Erandina lõikest 4 võib nõukogu otsustada mitte kohaldada järgneval aastal või järgnevatel aastatel maksimaalse lubatud püügikoormuse iga-aastast kohandamist, kui maksimaalset lubatud püügikoormust on neljal järjestikusel aastal vähendatud.”

Vaidluse taust

- 18 Komisjon esitas 12. septembril 2012 ettepaneku võtta vastu parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse määrust nr 1342/2008 (COM(2012) 498 final), eesmärgiga parandada ja selgitada selle määruse sätteid.
- 19 See määruse ettepanek põhines ELTL artikli 43 lõikel 2 ning sellega taheti lahendada määrusega nr 1342/2008 ette nähtud tursavarude majandamiskava täitmise seonduvaid raskusi. Ettepanekuga kavandati järgmisi muudatusi:
- nimetatud määruse artikli 4 muudatus, mis selgitab püügikoormuse piiramise arvutamise meetodit, mida liikmesriigid peavad kasutama;
  - sama määruse artikli 9 muudatus, mis puudutab meetodit lubatud kogupüügi määramiseks juhul, kui artiklites 7 ja 8 ette nähtud arvutusreegleid ei ole vajalik teabe puudumise tõttu võimalik kohaldada;
  - määruse nr 1342/2008 artikli 11 muudatus, mis puudutab püügikoormuse reguleerimise korra kohaldamisalast teatavate laevade väljajätmise menetluse lihtsustamist;
  - määruse artikli 12 muudatus, mis puudutab püügikoormuse piiramist, on ajendatud samast paindliku ja individuaalse kohtlemise eesmärgist, kui nimetatud määruse artiklile 9 pakutud muudatus;
  - määruse artikli 12 muudatus, millega lisatakse sellele artiklile lõige 6, andes nõukogule võimaluse peatada maksimaalsete lubatud püügikoormuste täiendav vähendamine, kui püügikoormuse ülemmäär on neljal järjestikusel aastal vähendatud;
  - määruse nr 1342/2008 artikli 13 muudatus, mille eesmärk on kõrvaldada tõlgenduserinevused eri keelte versioonide vahel seoses tingimusega, mis võimaldab täiendavast püügikoormusest kasu saada;
  - määruse artikli 14 muudatus, mille eesmärk on karmistada liikmesriikide kohustusi tegeleda rohke tagasiheite küsimusega ja tagada nimetatud määruse artiklites 11 ja 13 ette nähtud toetusmeetmete tõhus kontroll, ja
  - määruse artikli 32 muudatusega lisatakse komiteemenetlust puudutav artikkel.
- 20 Nõukogu võttis 19. detsembril 2012 – võtmata üle kõiki ettepaneku COM(2012) 498 final sätteid ning võttes õiguslikuks aluseks ELTL artikli 43 lõike 3 – vaidlustatud määrusega vastu üksnes need muudatused, mis puudutasid määruse nr 1342/2008 artikleid 9 ja 12.
- 21 „Põllumajanduse ja kalanduse” nõukogu istungil, mille käigus vaidlustatud määrus vastu võeti, kanti istungi protokollis komisjoni avaldus. See avaldus kõlab järgmiselt:
- „Komisjon leiab, et määrust nr 1342/2008 [...], mis võeti vastu seadusandliku aktina endise aluslepingu (EÜ asutamisleping) alusel, tuleb muuta praegu ELi toimimise lepingu alusel kehtiva seadusandliku tavamenetluse teel.
- Seepärast leiab komisjon, et nõukogu ei saa muuta [kõnealuse määruse] artikleid 8, 9 ja 12, kasutades ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikes 3 ette nähtud mitteseadusandlikku menetlust. Samuti ei saa [selle määruse] artiklite 8, 9 ja 12 sisu tõlgendada selliselt, et see on hõlmatud mõistega „meetmed kalapüügi võimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta”.

Eesistujariigi ettepanek jagada komisjoni ettepanek kaheks ja võtta [sama määruse] artiklite 8, 9 ja 12 muudatused vastu ELTL [...] artikli 43 lõike 3 alusel oleks vastuolus aluslepinguga. Eeltoodut arvesse võttes jääb komisjon oma esialgse ettepaneku juurde, sealhulgas ettepaneku juurde kasutada õigusliku alusena ELTL [...] artikli 43 lõiget 2, ning jätab endale õiguse kasutada aluslepingus sätestatud õiguskaitsevahendeid, et vaidlustada [määruse nr 1342/2008] nõukogupoolne muudatus.”

- 22 Vaidlustatud määrus avaldati Euroopa Liidu Teatajas 21. detsembril 2012 ja see jõustus 22. detsembril 2012.
- 23 Leides, et nimetatud määrus on vastu võetud valel õiguslikul alusel ning et see oleks tulnud vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 2 alusel, esitasid parlament (kohtuasjas C-124/13) ja komisjon (kohtuasjas C-125/13) käesolevad hagid.

Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

- 24 Parlament ja komisjon paluvad Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud määrus ja mõista kohtukulud välja nõukogult. Komisjon palub Euroopa Kohtul ühtlasi jätta selle määruse tagajärjed kehtima mõistliku aja jooksul pärast käesoleva kohtuotsuse kuulutamist, nimelt kuni üheks kalendriaastaks alates kohtuotsuse kuulutamisele järgneva aasta 1. jaanuarist.
- 25 Nõukogu palub Euroopa Kohtul jätta hagid rahuldamata ja mõista kohtukulud välja parlamendilt ja komisjonilt. Teise võimalusena juhuks, kui Euroopa Kohus tühistab nimetatud määruse, palub nõukogu jätta määruse tagajärjed ELTL artikli 264 alusel kehtima.
- 26 Euroopa Kohtu presidendi 19. aprilli 2013. aasta otsusega liideti kohtuasjad C-124/13 ja C-125/13 kirjaliku ja suulise menetluse ning kohtuotsuse huvides.
- 27 Euroopa Kohtu presidendi 11. septembri 2013. aasta otsusega anti Hispaania Kuningriigile, Prantsuse Vabariigile ja Poola Vabariigile luba astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.

Hagi

- 28 Kohtuasjas C-124/13 märgib parlament oma ainsas esitatud väites, et ELTL artikli 43 lõike 3 valimisega vaidlustatud määruse õiguslikuks aluseks on rikutud õigusnormi.
- 29 See väide jaguneb kaheks osaks. Väite esimeses osas toonitab parlament, et kalavarude kaitse ja majandamise vahendina kujutab iga niisugune mitmeaastane kava, nagu käsitletakse käesolevates kohtuasjades, endast tervikut, mis sisaldab üksnes ühise kalanduspoliitika kestlikkuse ja kaitse eesmärkide saavutamiseks mõeldud sätteid, ning seetõttu tuleb see tervikuna vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 2 alusel. Väite teises osas kinnitab parlament, et määruse ettepanek COM(2012) 498 final oleks tulnud tervikuna vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 2 alusel. Jagades selle ettepaneku osadeks ja võttes nimetatud määrusega vastu ainult mõned komisjoni pakutud muudatused, valis nõukogu komisjoni hinnangul menetluse, millega ta eiras liidu õigusakti õigusliku aluse valikut käsitlevat Euroopa Kohtu praktikat.
- 30 Komisjon esitab kohtuasjas C-125/13 kolm väidet. Esimese väite kohaselt rikkus nõukogu õigusnormi, kui ta valis vaidlustatud määruse õiguslikuks aluseks ELTL artikli 43 lõike 3. Teise väite kohaselt rikkus nõukogu õigusnormi, kasutades menetlust, mis jättis selle määruse vastuvõtmisest õigusvastaselt kõrvale nii parlamendi kui ka Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee. Kolmanda väite kohaselt moonutas nõukogu komisjoni määruse ettepanekut, rikkudes sellega viimase ainuõigust eelnõusid algatada.

Poolte argumentid

- 31 Parlamendi ainsa väite esimeses osas ja komisjoni esimeses väites väidavad need institutsioonid, et nõukogu rikkus õigusnormi, kui ta võttis vaidlustatud määruse vastu ELTL artikli 43 lõike 3 alusel, mitte aga selle artikli lõike 2 alusel.
- 32 Parlament ja komisjon leiavad, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist kujutab ELTL artikli 43 lõige 3 endast erandit sama artikli lõikes 2 ette nähtud seadusandlikust tavamenetlusest, mistõttu tuleb lõiget 3 kohaldamisalaga seoses tõlgendada kitsendavalt. Seega võib lõike 3 alusel võtta vastu üksnes meetmeid, mis on sõnaselgelt suunatud „konkreetsete kalapüügivõimaluste kehtestamiseks ja eraldamiseks”. Seevastu juhul, kui aktiga taotletakse mõnda muud ühise kalanduspoliitika eesmärki kui vaid kalapüügikvootide eraldamine, tuleb see vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 2 alusel.
- 33 Sellega seoses märgivad hagejad, et viimatinimetatud säte kehtestab seadusandliku tavamenetluse kui üldise otsustusmenetluse selliste sätete vastuvõtmiseks, mis on vajalikud ühise kalanduspoliitika eesmärkide järgimiseks, samas kui ELTL artikli 43 lõikega 3 antakse nõukogule vaid piiratud eripädevus võtta vastu *sui generis* mitteseadusandlikke rakendusakte lubatud kogupüügi määramiseks.
- 34 Seetõttu leiavad hagejad, et ELTL artikli 43 lõikes 3 toodud mõisteid „meetmed [...] kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta” tuleb tõlgendada nii, et nõukogu võib selle sätte alusel vastu võtta mitte selliseid meetmeid, mille eesmärk on ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamine, vaid ainult mitteseadusandlikke akte või rakendusakte, mis puudutavad kalapüügivõimaluste kehtestamist ja eraldamist. Nagu tuleneb algmääruse artikli 3 punktist q, tuleb „kalapüügivõimalustena” mõista „koguseliselt kindlaksmääratud kalapüügiõigus[t], väljendatuna saakides ja/või püügikoormustes”.
- 35 Vaidlustatud määruse puhul ei ole see aga nii. Nimelt tuleneb eelkõige algmääruse põhjendusest 7, artiklitest 5 ja 6 ning määruse nr 1342/2008 artiklist 5, et mitmeaastased kavad – ehk taastamis- ja majandamiskavad – järgivad kalavarude säilitamise eesmärki ja aitavad nii otsustavalt kaasa ühise kalanduspoliitika põhieesmärgi saavutamisele, milleks on nende varude säästev kasutamine.
- 36 Seega, kui mitmeaastased kavad kujutavad endast ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamise vahendit, siis tuleb neid kavu kehtestavaid või muutvaid akte – nagu vaidlustatud määrus – pidada ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks „vajalikuks” ELTL artikli 43 lõike 2 tähenduses ja seetõttu tuleb need vastu võtta nimetatud sättes ette nähtud seadusandlikus tavamenetluses.
- 37 Hagejad lisavad, et nimetatud määrus muudab seadusandlikke sätteid, mis võeti vastu EÜ artikli 37 alusel ehk artikli alusel, mis oli enne Lissaboni lepingu jõustumist õiguslik alus kalanduse valdkonna seadusandlike aktide vastuvõtmiseks. Kuna aga see säte on asendatud ELTL artikli 43 lõikega 2, tuleb menetluste parallelismist lähtudes kasutada kõnealuse valdkonna kõigi seadusandlike aktide vastuvõtmiseks nimetatud sättes ette nähtud seadusandlikku tavamenetlust. Samal põhimõttel tuleb sellest lähtudes, et algmääruse artikkel 20 võeti üle ELTL artikli 43 lõikesse 3, kasutada mitteseadusandlike aktide vastuvõtmiseks viimati nimetatud sätet.
- 38 Nõukogu, keda toetavad Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik ja Poola Vabariik vaidlevad hagejate argumentidele vastu, väites, et vaidlustatud määrus kujutab tõesti endast kalapüügivõimaluste kehtestamist ja eraldamist ning seega on õiguslikuks aluseks põhjendatult valitud ELTL artikli 43 lõige 3.
- 39 Nõukogu märgib kõigepealt, et hagejate tõlgendusele ELTL artikli 43 lõike 3 kasutamise kohta ei leia EL toimimise lepingust ühtegi põhjendust. Lissaboni lepinguga lisatud ELTL artikli 43 lõigetega 2 ja 3 asendati üksainus säte, nimelt EÜ artikkel 37, mis oli õiguslikuks aluseks terve rea õigusaktide

vastuvõtmisel põllumajanduse ja kalanduse valdkondades. Pelgalt sellest asjaolust ei saa hagejad tuletada, et igal juhtumil, mil enne Lissaboni lepingu jõustumist kasutati EÜ artiklit 37, tuleb nüüd automaatselt kasutada ELTL artikli 43 lõiget 2.

- 40 Lisaks väidab nõukogu, et kui EL toimimise lepingu loojad kasutasid ELTL artikli 43 lõikes 3 tahtlikult mõisteid „meetmed” kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise „kohta”, siis soovisid nad lisada selle sätte kohaldamisalasse meetmed, mis lähevad kalapüügivõimaluste kehtestamisest ja eraldamisest kaugemale kitsamas tähenduses. Liiga kitsendav tõlgendamine aga, mis välistab teatavad, ELTL artikli 43 lõikes 3 määratletud meetmed sõnaselgelt selle sätte kohaldamisalast, võib piirata nõukogule selle sättega antud pädevust ega järgi institutsioonilise tasakaalu aluspõhimõtteid, mis on sätestatud ELL artikli 13 lõikes 2, mille kohaselt „[i]ga institutsioon tegutseb talle aluslepingutega antud volituste piires ning vastavalt nendes sätestatud korrale, tingimustele ja eesmärkidele [...]”.
- 41 Nõukogu vaidleb vastu ka hagejate nendele argumentidele, mille kohaselt peab meede siis, kui seda võib pidada ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikuks, tingimata olema vastu võetud ELTL artikli 43 lõike 2 alusel. Tema hinnangul on ELTL artikli 43 lõiked 2 ja 3 esmase õigusega kehtestatud autonoomsed õiguslikud alused, mistõttu ei allu lõike 3 kasutamine ühelegi sellisele tingimusele nagu eelneva akti vastuvõtmine lõike 2 alusel.
- 42 Sellest lähtuvalt väidab nõukogu, et määruse nr 1342/2008 artikli 9 ning artikli 12 lõigete 4 ja 6 muutmisel vaidlustatud määruse artikliga 1 on kalapüügivõimaluste kehtestamisele ja eraldamisele otsene, imperatiivne ja automaatne toime. Seega ei ole hagejatel alust väita, et need muudatused mõjutasid tursavarude mitmeaastase kava eesmärki, mis on endiselt määratletud määruse nr 1342/2008 artiklis 5, mida ei muudetud. Vastupidi, nagu ühest vaidlustatud määruse eesmärkide ja sisu analüüsist selgelt tuleneb, taheti nimetatud muudatustega võtta selle eesmärgi saavutamiseks sobivaid meetmeid, nimelt kehtestada reegleid lubatud kogupüügi määramiseks ja püügikoormuse piiramiseks.

Euroopa Kohtu hinnang

- 43 Parlament oma ainsa väite esimeses osas ja komisjon oma esimeses väites väidavad, et nõukogu valis vale õigusliku aluse, kui ta võttis vaidlustatud määruse aluseks ELTL artikli 43 lõike 3, mitte aga ELTL artikli 43 lõike 2.
- 44 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et nagu tuleneb ELTL artikli 43 lõikest 2, peavad parlament ja nõukogu kehtestama seadusandliku tavamenetluse kohaselt „ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikud sätted”.
- 45 Lisaks võtab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal vastu meetmed hindade, maksude, toetuste ja koguseliste piirangute kehtestamise ning kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise kohta.
- 46 Veel tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on kohtuotsuses parlament ja komisjon vs. nõukogu (C-103/12 ja C-165/12, EU:C:2014:2400) juba võtnud seisukoha ELTL artikli 43 lõigete 2 ja 3 vastavate kohaldamisalade kohta.
- 47 Selle kohtuotsuse aluseks olnud kohtuasjades paluti Euroopa Kohtul kontrollida, kas nõukogul oli õigus võtta ELTL artikli 43 lõike 3 alusel vastu 16. detsembri 2011. aasta otsus 2012/19/EL, millega kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks avaldus, mis käsitleb EL-i vetes kalapüügivõimaluste andmist Venezuela Bolívari Vabariigi lipu all sõitvatele kalalaevadele Prantsuse Guajaana rannikulähedases majandusvööndis (ELT 2012, L 6, lk 8).

- 48 Kuigi käesolevast kohtuasjast erinevas faktilises ja õiguslikus kontekstis, leidis Euroopa Kohus nimetatud kohtuotsuse punktis 50, et ELTL artikli 43 lõikes 2 ette nähtud sätete vastuvõtmine eeldab tingimata selle hindamist, kas need sätted on EL toimimise lepingus sätestatud ühiste poliitikavaldkondadega seotud eesmärkide saavutamiseks „vajalikud”, mistõttu on vajalik poliitiline otsus ja selle peab tegema liidu seadusandja. Seevastu kalapüügivõimaluste kehtestamist ja eraldamist käsitlevate meetmete vastuvõtmine vastavalt ELTL artikli 43 lõikele 3 niisugust hinnangut ei nõua, kuna nimetatud meetmed on peaaegselt tehnilist laadi ning need võetakse sama artikli 43 lõike 2 alusel kehtestatud sätete rakendamiseks.
- 49 Euroopa Kohus järeldas sellest sama kohtuotsuse punktides 78–81, et nõukogu rikkus õigusnorme, kui ta võttis otsuse 2012/19 vastu ELTL artikli 43 lõike 3 alusel. Nimelt, kuna see otsus andis Venezuela lipu all sõitvatele laevadele õiguse siseneda liidu vetesse, mitte aga lihtsa kalapüügivõimaluse, siis oli selle vastuvõtmiseks vaja poliitilist otsust, mis eeldab ELTL artikli 43 lõikes 2 ette nähtud seadusandliku tavamenetluse kasutamist.
- 50 Kohtuotsusest parlament ja komisjon vs. nõukogu (C-103/12 ja C-165/12, EU:C:2014:2400) tuleneb, et poliitilisi valikuid hõlmavad meetmed, mis on ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks sobiva laadi tõttu liidu seadusandja pädevuses, tuleb vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 2 alusel.
- 51 Sellest lähtudes ja käesoleva kohtuasja lahendamiseks tuleb kontrollida, kas ELTL artikli 43 lõike 3 kohaldamisala peab olema piiratud vaid nende meetmetega, mille eesmärk on kalapüügivõimaluste kehtestamine ja eraldamine.
- 52 Nagu märgib nõukogu, ei ole sellega seoses vaja paralleelismi põhimõttest lähtudes hinnata nende õiguste sisu, mille lõige 3 sellele institutsioonile annab, arvestades tema pädevust täitevmeetmete valdkonnas ELTL artikli 291 alusel.
- 53 Nii nagu Euroopa Kohus on juba mitmel korral leidnud, on niisuguste rakendusaktide vastuvõtmise pädevus üldiselt antud komisjonile ning ELTL artikli 291 lõike 2 kohaselt võib see olla antud nõukogule vaid „nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel” ning vaid selles sättes sõnaselgelt ette nähtud konkreetsetel asjaoludel, mis puudutavad vaid ühist julgeoleku- ja kaitsepoliitikat (vt selle kohta kohtuotsused parlament vs. nõukogu, C-133/06, EU:C:2008:257, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika, ning komisjon vs. parlament ja nõukogu, C-88/14, EU:C:2015:499, punkt 30).
- 54 Järelikult, kuigi on tõsi, et ELTL artikli 43 lõige 3 annab nõukogule pädevuse võtta asjaomases valdkonnas vastu muu hulgas rakendusakte, ei tohi neid akte siiski segamini ajada nende aktidega, mis on ette nähtud ELTL artikli 291 lõikes 2.
- 55 Samuti ei saa nõustuda hagejate argumendiga, mis EÜ artikli 37 ja ELTL artikli 43 lõike 2 paralleelismi põhimõttest lähtudes puudutab viimati nimetatud sättes ette nähtud seadusandliku tavamenetluse kasutamist artikliga 37 hõlmatud valdkonna õigusnormide suhtes enne Lissaboni lepingu jõustumist.
- 56 Artikkel 37, mis enne Lissaboni lepingu jõustumist oli õiguslikuks aluseks terve rea õigusaktide vastuvõtmisel põllumajanduse ja kalanduse valdkonnas, andis nõukogule õiguse võtta kvalifitseeritud häälteenamusega, komisjoni ettepanekul ja pärast parlamendiga üksnes konsulteerimist vastu õigusakte, mille eesmärk on muu hulgas ühise kalanduspoliitika elluviimine.
- 57 See artikkel on siiski nüüd asendatud ELTL artikli 43 lõigetega 2 ja 3. Järelikult tuleb komisjoni tõmmatud paralleeli EÜ artikli 37 ja ELTL artikli 43 lõike 2 vahel hinnates võtta arvesse seost viimati nimetatud sätte ja ELTL artikli 43 lõike 3 vahel.

- 58 Selles osas tuleb märkida, et ELTL artikli 43 lõigetel 2 ja 3 on erinev eesmärk ning kummalgi on konkreetne kohaldamisala, mistõttu saab neid kasutada eraldi, alusena ühise kalanduspoliitika raames võetavate meetmete vastuvõtmiseks, kusjuures juhul, kui nõukogu võtab õigusakte vastu ELTL artikli 43 lõike 3 alusel, peab ta järgima oma pädevuse piire ning vajaduse korral ka ELTL artikli 43 lõike 2 alusel juba kehtestatud õiguslikku raamistikku.
- 59 Eeltoodust tuleneb, et ELTL artikli 43 lõike 3 kohaldamisala võib hõlmata meetmeid, mis ei piirdu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamisega, tingimusel, et need meetmed ei hõlma poliitilisi valikuid, mis on ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks sobiva laadi tõttu liidu seadusandja pädevuses.
- 60 Just neist kaalutlustest lähtudes tuleb kontrollida, kas nõukogul oli õigus võtta vaidlustatud määruse vastuvõtmisel õiguslikuks aluseks ELTL artikli 43 lõige 3.
- 61 Antud juhul on vaidlustatud määruse eesmärk, nagu tuleneb määruse ettepanekust COM(2012) 498 final, muuta määrust nr 1342/2008 eesmärgiga parandada ja selgitada selle määruse sätteid.
- 62 Neil asjaoludel tuleb enne vaidlustatud määrusega tehtud muudatuste sisu uurima asumist meelde tuletada õiguslikku konteksti, millesse määrus nr 1342/2008 kuulub.
- 63 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 70 märkis, on ühise kalanduspoliitika üleüldine eesmärk vee-elusressursside säästev kasutamine, võttes tasakaalustatult arvesse ökoloogilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid aspekte.
- 64 Selleks kohaldab liit algmääruse artikli 2 lõike 1 teise lõigu alusel mitmeaastaste kavade raames vee-elusressursside kaitseks ja säilitamiseks kavandatud meetmete võtmisel ettevaatusprintsipi, et võimaldada nende säästvat kasutamist ning võimalikult vähendada kalanduse mõju mere ökosüsteemidele.
- 65 Konkreetselt näeb nimetatud määruse artikkel 5 ette, et nõukogu võtab esimeses järjekorras vastu mitmeaastased taastamiskavad selle püügi kohta, kus kasutatakse varusid, mis jäävad ohutustest bioloogilistest piiridest väljapoole, võimaldamaks tagada, et varud taastuksid nendes piirides.
- 66 Sama määruse artikkel 6 lubab nõukogul võtta vastu mitmeaastasi majandamiskavasid, et varud jääksid ohutusse bioloogilistesse piiridesse, kui need piirid on saavutatud.
- 67 Määrus nr 1342/2008 kuulub sellesse õiguslikku konteksti. See on vastu võetud EÜ artikli 37 alusel ja näeb tursavarude säästva majandamise toetuseks ette rea konkreetseid kaitsemeetmeid.
- 68 Nimetatud määruse artikli 5 kohaselt on selles määruses ette nähtud taastamiskava eesmärk tagada tursavarude säästev kasutamine maksimaalse jätkusuutliku saagikuse alusel, hoides turskade kalastussuremust teataval tasemel.
- 69 Selle eesmärgi saavutamiseks näevad määruse nr 1342/2008 artiklid 6–10 ette normid meetodi kohta lubatud kogupüügi määramiseks, ning selle määruse artiklid 11–17 näevad ette normid, mis puudutavad iga-aastase püügikoormuse piiramist.
- 70 Täpsemalt sätestab nimetatud määruse artikkel 9 konkreetse menetluse lubatud kogupüügi määramiseks juhul, kui piisavalt täpsete ja olukorda kirjeldavate andmete puudumise korral ei ole artiklites 7 ja 8 ette nähtud lubatud kogupüügi määramise üldreegleid võimalik kohaldada. Lisaks on sama määruse artiklis 12 ette nähtud ka maksimaalse lubatud püügikoormuse arvutamise meetod liikmesriigiti.

- 71 Vaidlustatud määruse põhjendusest 3 selgub, et kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee läbiviidud tursavarude majandamiskava tulemuslikkuse teaduslik hindamine on osutanud probleemidele tursavarude majandamiskava ülesehituses ja toimimises. See komitee jõudis järeldusele, et nimetatud kava eesmärkide saavutamine 2002. aastal Johannesburgis toimunud säästva arengu maailma tippkohtumise järeldustele vastavas ajaraamistikus on ebarealistlik, kui ei kõrvaldata puudujääke tursavarude majandamiskava ülesehituses, mis on muu hulgas seotud määruse nr 1342/2008 artiklite 9 ja 12 kohaldamisega.
- 72 Mis konkreetsemalt puutub artiklisse 9, siis selgub vaidlustatud määruse põhjendusest 4, et ajavahemikul 2009–2012 toimunud nimetatud artiklis ette nähtud lubatud kogupüügi automaatselt 25% vähendamisest tulenevalt on tursavarude majandamiskava jõustumisest alates asjaomastele piirkondadele eraldatavat lubatud kogupüüki märkimisväärselt vähendatud ja täiendavad automaatsed vähendamised viiksid nimetatud piirkondades tursapüügi lõpetamiseni.
- 73 Seega muudeti määruse nr 1342/2008 artikliga 9 tursavarude lubatud kogupüügi määramiseks ette nähtud konkreetset menetlust oluliselt, võimaldades teatavatel juhtudel, nagu selgub vaidlustatud määruse põhjendusest 4, kalapüügivõimaluste kehtestamisel ja eraldamisel paindlikkust, et võtta juhtumipõhiselt arvesse teaduslikke nõuandeid. Selle mehhanismiga asendati määrusega nr 1342/2008 esialgu ette nähtud lubatud kogupüügi automaatsed vähendamised nendeks juhtudeks, kui piisavalt täpsete ja olukorda kirjeldavate andmete puudumise korral ei ole lubatud kogupüügi määramise üldreegleid võimalik kohaldada.
- 74 Mis puutub määruse nr 1342/2008 artiklisse 12, siis vaidlustatud määruse põhjendusest 5 selgub, et ajavahemikul 2009–2012 vähendati lubatud püügikoormust asjaomastes piirkondades samuti oluliselt. Selle põhjenduse kohaselt ei viiks automaatse iga-aastase püügikoormuse vähendamise jätkuv kohaldamine tursavarude majandamiskava eesmärkide saavutamiseni, vaid sellel oleks ulatuslik majanduslik ja sotsiaalne mõju laevastikuosadele, kes kasutavad samu püügivahendeid, mida kasutatakse tursapüügil, kuid püüavad peaaesjalikult muid liike kui turska.
- 75 Seetõttu muudeti püügikoormuse piiramist käsitlevaid norme sisuliselt, lisades muu hulgas ühe erandmenetluse määruse nr 1342/2008 artikli 12 lõikes 4 ette nähtud menetlusest, mis puudutab püügikoormuse kehtestamist ebapiisavate andmete korral.
- 76 Lisaks tuleb rõhutada, et määruse nr 1342/2008 artikli 9 lõige 2, vaidlustatud määruse artikli 1 punktiga 1 asendatud redaktsioonis, ja määruse nr 1342/2008 artikli 12 lõige 6, vaidlustatud määruse artikli 1 punkti 2 alapunktiga b asendatud redaktsioonis, annab nõukogule otsustuspädevuse lubatud kogupüügi aastaseks kohandamiseks või püügikoormuse piiramiseks nendes sätetes ette nähtud juhtudel.
- 77 Kuigi on tõsi – nagu nõukogu vaidlustatud määruse põhjenduses 8 märgib, põhjendamaks õigusliku alusena ELTL artikli 43 lõike 3 kasutamist –, et vaidlustatud määruse artiklist tulenevad määruse nr 1342/2008 artiklite 9 ja 12 muudatused ei kahjusta määruse nr 1342/2008 artiklis 5 ette nähtud tursavarude mitmeaastase taastamiskava eesmärki, ei ole pelgalt see asjaolu piisav, asumaks seisukohale, et need muudatused võis õiguspäraselt teha EL toimimise lepingu nimetatud sätte alusel.
- 78 Nagu selgub käesoleva kohtuotsuse punktist 59, tuleb selles osas kontrollida, kas vaidlustatud määruse vastuvõtmine hõlmas poliitilisi valikuid, mis on ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks sobiva laadi tõttu liidu seadusandja pädevuses, mis oleks eeldanud, et see vastuvõtmine toimub ELTL artikli 43 lõike 2 alusel.
- 79 Antud juhul ei piirdu vaidlustatud määrusega tehtud ja käesoleva kohtuotsuse punktides 70–76 kirjeldatud muudatused, mis määruse nr 1342/2008 artiklitesse 9 ja 12 tehti, – vastupidi nõukogu väitele – pelgalt kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamisega konkreetsetel asjaoludel ja aastapõhiselt, vaid nende eesmärk on ka lubatud kogupüügi ja kalapüügivõimaluste piirangute

määramise üldise mehhanismi kohandamine, et kõrvaldada varasemate automaatse vähendamise normide kohaldamisest tulenevad puudused, mis takistasid tursavarude mitmeaastase taastamiskava eesmärgi saavutamist.

- 80 Seega määratlevad need muudatused õigusliku raamistiku, milles kalapüügivõimalusi kehtestatakse ja eraldatakse. Niisiis põhinevad need poliitilisel valikul, millel on tursavarude mitmeaastasele taastamiskavale pikaajaline mõju.
- 81 Sellest järeldub, et kõnealused muudatused kujutavad endast norme, mis on ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks vajalikud. Järelikult oleks nende muudatuste vastuvõtmist pidanud reguleerima ELTL artikli 43 lõikes 2 ette nähtud seadusandlik menetlus.
- 82 Kõigist eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb parlamendi ainsa väite esimese osaga ja komisjoni esimese väitega nõustuda.
- 83 Järelikult tuleb vaidlustatud otsus tühistada, ilma et oleks vaja hinnata teisi väiteid, mille parlament ja komisjon oma hagide põhjenduseks esitasid.

Vaidlustatud määruse ajalise kehtivuse säilitamise taotlus

- 84 Nõukogu ja komisjon, keda toetavad Hispaania Kuningriik ja Prantsuse Vabariik, taotleavad, et Euroopa Kohus loeks vaidlustatud määruse tagajärjed kehtivaks, kui ta vaidlustatud määruse tühistab. Sellega seoses täpsustab komisjon, et tagajärjed tuleks jätta kehtima mõistliku aja jooksul, mis ei tohiks ületada 12 kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisele järgneva aasta 1. jaanuarist.
- 85 ELTL artikli 264 teise lõigu kohaselt võib Euroopa Kohus, kui ta seda vajalikuks peab, märkida, millised tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärjed loetakse kehtivaks.
- 86 Sellega seoses tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et arvestades õiguskindluse kaalutlusi, võib sellise õigusakti tagajärjed jätta kehtima eelkõige juhul, kui õigusakti viivitamatu tühistamine põhjustab asjassepuutuvatele isikutele raskeid negatiivseid tagajärgi ning vaidlustatud õigusakti õiguspärasus ei ole vaidlustatud mitte selle eesmärgist või sisust lähtudes, vaid õigusakti vastuvõtja pädevuse puudumise või oluliste menetlusnormide rikkumise tõttu. Iseäranis on üheks selliseks põhjuseks vaidlustatud õigusakti ekslik õiguslik alus (vt kohtuotsus parlament ja komisjon vs. nõukogu, C-103/12 ja C-165/12, EU:C:2014:2400, punkt 90 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 87 Käesoleval juhul tuleb märkida, et vaidlustatud määruse artikli 2 kohaselt jõustus see määrus päev pärast seda, kui see oli Euroopa Liidu Teatajas 21. detsembril 2012 avaldatud.
- 88 Kuna nimetatud määruse eesmärk on tagada ühise kalanduspoliitika raames kalavarude kaitse ja säästev kasutamine, siis tooks selle tühistamine kaasa raskeid tagajärgi kalanduspoliitika elluviimisele ja asjassepuutuvatele ettevõtjatele.
- 89 Neil asjaoludel esinevad olulised õiguskindluse kaalutlused, mis õigustavad seda, et Euroopa Kohus rahuldab taotluse jätta vaidlustatud otsuse tagajärjed kehtima. Lisaks tuleb märkida, et ei parlament ega komisjon ei ole vaidlustanud kõnealuse otsuse õiguspärasust selle eesmärgist või sisust lähtudes, nii et Euroopa Kohtul ei ole siinjuures takistus otsuse tagajärgede kehtima jätmiseks.
- 90 Järelikult tuleb vaidlustatud määruse tagajärjed jätta kehtima kuni ajani, mil mõistliku aja jooksul, mis ei ületa 12 kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisele järgneva aasta 1. jaanuarist, jõustub uus määrus korrektsel õiguslikul alusel, milleks on ELTL artikli 43 lõige 2.

Kohtukulud

- ⁹¹ Üldkohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna parlament ja komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja nõukogu on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista nõukogult. Sama kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt kannavad käesolevas asjas menetlusse astunud Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik ja Poola Vabariik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

- 1. Tühistada nõukogu 19. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1243/2012, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1342/2008, millega kehtestatakse tursavarude ja nende varude püügi pikaajaline kava.**
- 2. Jätta määruse nr 1243/2012 tagajärjed kehtima kuni ajani, mil mõistliku aja jooksul, mis ei ületa 12 kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisele järgneva aasta 1. jaanuarist, jõustub uus määrus korrektsel õiguslikul alusel, milleks on ETL artikli 43 lõige 2.**
- 3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.**
- 4. Jätta Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi ja Poola Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad